

URZĄD PATENTOWY
w WARSZAWIE
OPIS PATENTOWY

G03c 3/00

Nr 28644.

Kl. 57 a, 22/03.

Valsts Elektrotehniska Fabrika, Ryga.

Opakowanie do filmów zwijanych.

Zgłoszono 1 grudnia 1937 r.

Udzielono 17 czerwca 1939 r.

Pierwszeństwo: 23 grudnia 1936 r. (Finlandia).

Znane są kasety do filmów zwijanych, wykonane w postaci puszek, przy czym kasetą do nawijania i kasetą do odwijania stanowią oddzielne części, niezależne jedna od drugiej. W aparacie fotograficznym film między jedną i drugą kasetą może wprowadzić zostać naciągnięty tak, iż jest odsłonięty z dwóch stron, jednakże naciąganie filmu i zakładanie kaset powoduje trudności, gdy one mają małe wymiary.

Znane są także kasety do filmów zwijanych, składające się z dwóch puszek, z których jedna zawiera film nienaświetlo-

ny, a druga — wałek do nawijania, przy czym puszki te są ze sobą sztywno połączone za pomocą łącznika o długości równej w przybliżeniu wielkości zdjęcia. Łącznik jest przy tym umieszczony stycznie do zwojów filmu, tak iż leży pod odcinkiem taśmy filmowej między puszkami, lub jest wykonany w postaci korytka, którego prostopadłe do osi puszek ścianki leżą po obydwóch stronach taśmy filmowej. Te podwójne kasety nie umożliwiają dociskania taśmy filmowej do otworu zdjęciowego. Nie nadają się one również do zakładania z boku do aparatu fotograficznego poprzecznie do

osi obiektywu, gdyż przy korytkowym łączniku obiektyw nie może znajdować się między puszkami, a przy braku ścianek bocznych nie ma uchwytu do wsuwania i wyciągania podwójnej kasety z boku. Oprócz tego film naświetlony przy wyciąganiu z otworu puszkowej nawojowej jest mocno zginany, co może spowodować uszkodzenia warstwy światłoczułej.

Wynalazek dotyczy opakowania do filmów zwijanych, składającego się z dwóch puszek, z których jedna zawiera film nie naświetlony, a druga—wałek do nawijania, przy czym puszki są ze sobą połączone za pomocą sztywnego łącznika o długości równej w przybliżeniu wielkości zdjęcia. Opakowanie według wynalazku wyróżnia się tym, że łącznik puszek, najlepiej płaski, znajduje się z jednej strony obok otworu puszek, tak iż łączy je tylko jednostronnie ich powierzchniami czołowymi, prostopadłymi do osi zwojów filmowych, część zaś filmu między puszkami jest odsłonięta z dwóch stron. Takie wykonanie ma tę zaletę, że opakowanie o małych rozmiarach przy użyciu łącznika jako uchwytu może być łatwo wsuwane do aparatu fotograficznego i wyjmowane z boku, przy czym jednocześnie powstaje połączenie z zabierakiem przyrządu do posuwania filmu. Oprócz tego taka budowa umożliwia wyzyskanie przestrzeni między puszkami do umocowania obiektywu, dzięki czemu osiąga się aparat o bardzo małych wymiarach, przy czym odsłoniętą część taśmy filmowej można w znany sposób dociskać do okienka zdjęciowego bez obracania puszek, a po każdym zdjęciu ją zwalniać, wskutek czego ułatwiony zostaje dalszy posuw. Poza tym film można wyciągać z puszk tak, aby strona nie zawierająca warstwy światłoczułej była skierowana na zewnątrz.

Rysunek przedstawia przykład wykonania przedmiotu wynalazku. Fig. 1 przedstawia opakowanie w widoku perspekty-

wicznym, częściowo w przekroju, a fig. 2 — w przekroju podłużnym.

Opakowanie składa się z dwóch puszek 1 i 2, połączonych ze sobą za pomocą łącznika 3, wskutek czego między puszkami powstaje przestrzeń odpowiadająca w przybliżeniu długości zdjęcia. Łącznik, najlepiej płaski, znajduje się w płaszczyźnie prostopadłej do osi wałków filmowych i łączy tylko końce puszek. Film nienaświetlony 5 znajduje się w postaci zwoju w puszcze 1, a jego koniec 7 przechodzi w pobliżu łącznika 3 do drugiej puszk 2 i jest przymocowany do obrotowego wałka wydrążonego. Film naświetlony w puszcze 2 jest oznaczony cyfrą 8. Wałek 4 posiada występy sprzęgające 6, dostępne poprzez środkowy otwór puszk 2. Przez ten otwór wałek 4 może być więc sprzężony z przyrządem posuwowym do filmu niezaopatrzonego w perforacje, znajdującym się w aparacie fotograficznym.

Przy pomocy takiego opakowania można do aparatu fotograficznego łatwo zakładać film przy świetle dziennym, zbędne jest przy tym przymocowanie filmu do wałka nawijającego. Opakowanie umieszcza się w zwykły sposób w odpowiedniej przestrzeni aparatu fotograficznego, przy czym film zostaje między puszkami wsunięty do kanału zdjęciowego, a wałek 4 sprzężony z przyrządem do posuwania filmu. Po naświetleniu całego filmu wyjmuje się całe opakowanie wraz z filmem z aparatu. Łącznik 3 służy jako uchwyt. Opakowanie służy tylko jeden raz i wyrzuca się je po wywołaniu zdjęć. Opakowanie nie stanowi zatem kasety.

Zastrzeżenie patentowe.

Opakowanie do filmów zwijanych, zabezpieczające je przeciw działaniu światła dziennego i składające się z dwóch puszek, z których jedna zawiera film nienaświetlo-

ny, a druga — wałek do nawijania i które są połączone ze sobą sztywnym łącznikiem o długości równej w przybliżeniu wielkości zdjęcia, znamienne tym, że łącznik (3) puszek (1, 2), najlepiej płaski, znajduje się z jednej strony obok otworu puszek, tak iż łączy je jednostronnie ich powierzchniami czołowymi, prostopadłymi do

osi zwojów filmu, część zaś filmu między puszkami jest odsłonięta z dwóch stron.

V a l s t s
E l e k t r o t e c h n i s k a
F a b r i k a.
Zastępca: inż. F. Winnicki,
rzecznik patentowy.

Fig. 1.

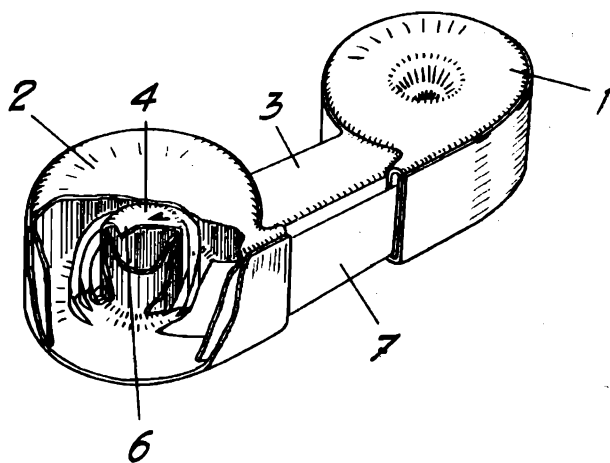

Fig. 2.

